

عنوان مقاله:

تعیین اولویت های نوسازی بافت قدیم شهر سنجان (اراک)

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حمیدرضا تلخابی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی، تهران

زهرا دلفان آذری - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی، تهران

خلاصه مقاله:

توسعه افقی و زوال بافت های درونی از جمله مسائل مهم عناصر حاضر بسیاری شهرها قلمداد می شود، بطوریکه در یک نظام علت و معلولی، تبعات اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی موجود درون و بیرون بیشتر شهرهای بزرگ، ماحصل این فرایند است. از این رو، شناخت و تعیین اولویت های مداخله با استفاده از مدل های کمی تحلیل سلسله مراتبی با استفاده از معیارهای کالبدی پنجگانه (عرض معبر، دانه بندی، کیفیت ابنیه، مصالح و کاربری) احیاء بافت های فرسوده درونی شهرها را با تحقق پذیری بیشتری فراهم می نماید. هدف مقاله حاضر؛ بررسی و تعیین قطعات دارای اولویت بالا برای مداخله در محدوده بافت فرسوده بخش قدیم شهر سنجان می باشد که با 18/9 هکتار مساحت و 2184 نفر جمعیت، یکی از مناطق فرسوده بر مبنای شاخص های سازمان عمران و بهسازی شهری بشمار می رود. رویکرد پژوهش حاضر، قیاسی بوده و در چارچوب روش های توصیفی - تحلیلی مورد بررسی قرار گرفته است. داده های پژوهش با استفاده از منابع کتابخانه ای - اسنادی و پیمایشی فراهم آمده و از مدل های AHP در محیط نرم افزاری Arc GIS برای تعیین اولویت های مداخله استفاده شده است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که بکارگیری مدل های کمی و معیارهای چندگانه کالبدی، تحلیل واقع بینانه ای از وضع موجود و شناسایی نقاط اولویت دار بافت فرسوده مورد مطالعه ارائه می دهند که با لحاظ ضوابط ساخت و ساز ویژه پهنه مربوطه، قابلیت های توسعه فیزیکی و احیاء بافت مشخص تر می شود، بطوریکه در صورت نوسازی این نقاط، می توان امکان اسکان بیش از 6300 نفر جمعیت فراهم می گردد.

کلمات کلیدی:

تعیین اولویت های مداخله، مدل های کمی، بافت قدیم سنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290353>

